

Ringmærkning af Fugle finder ikke Sted herude. En tysk Student fra Gøppingen tilbragte Efteraaret i 1930 herude med Studier af Fugletrækket. Alle de døde Trækfugle han fandt rundt omkring blev berøvet Vinger og Ben, der saa blev postsendt dels til Gøppingen og dels til Helgoland. Under hans Besøg hændte det ret ofte, at der faldt over 100 unge Drosler paa een Nat. Igennem Aarene er Drosseltrækket over Blaa-vand taget betydeligt af, saa man skal være særlig heldig, hvis man finder et eneste Eksempel efter en Nat med stort Træk. 17. Marts 1937 faldt den første Husrødstjert samtidig med en Blishøne. Om kort Tid finder Invasionen af Rødstjerter og Brogede Fluesnappere Sted, der varer lige til Slutningen af Maj Maaned. Desværre falder der altfor mange af disse vævre og skønne Fugle, og med Skam at melde er det mere den store Senderantenne end selve Fyret, der er Skyld i de mange Fugles Død. Naar Stationen forhaabentlig til Efteraaret 1937 er rykket 2 Kilometer ind i Landet, vil Dødssofrene blandt de fjedrede Skabninger forhaabentlig blive betydeligt reducerede.

Fuglene i den strenge Vinter 1936—1937.

Af HALFDAN LANGE

Under de stormfulde, men milde, Efteraarsmaaneder lagde man i flere Egne Mærke til, at de fleste Arter kom i meget lille Antal, og tilsvarende skrives der fra Tyskland, at Ros-sitten fastslog et Antal, der laa langt under Gennemsnittet, og at Helgoland havde et ret svagt Træk. Man antager en Afbøjning af Ruterne mod Øst paa Grund af de vestlige Storme. Visse tyske Egne synes dog at have haft normalt Træk. [Sml. Der Vogelzug, VIII, 1937, p. 30 og navnlige p. 57—60.]

Efter nogle meget milde Uger i December—Januar, bragte en vedvarende Østenstorm fra 12. Januar til 2. Februar en meget hvas Vinter. Februar var ret mild, ofte med Snefald og nogle Gange med Frost, medens Marts atter bragte Kulde samt mere Sne.

Der var i November til Januar ikke mange Fugle i Danmark. Vi savnede Sjagger, Dompap, Snespurv, Stor

Tornskade, Vandrefalk, Blaa Kærhøg, Vintermusevaage o. a. Krager, *Corvus corone cornix*, var faatallige de fleste Steder. Stære, *Sturnus vulgaris*, fandtes her og der meget faatallige (Rødby, Horsens, Ribe, Frederikshavn o. a. St.). Kvækere, *Fringilla montifringilla*, saas mange Steder, men sparsomt i Forhold til forrige Aar. Rødhals, *Erithacus rubecula*, var der forbavsende faa af. Graasikken *Carduelis flammea*, saas ved København baade December og Februar. Af mere talstærke Arter kan nævnes: Skovskader, *Garrulus glandarius*, der allerede i Begyndelsen af Oktober kom vandrede, men dog drog videre; i Tyskland melder man om »Masseneinfall«. Grønsikken, *Carduelis spinus*, var ret talrig fra 21. Oktober og endnu ved Juletid; Arten blev set meget sparsomt fra 26. September; Oplysningerne stammer kun fra Østsjælland; i Tyskland har der været Indvandring. Lærker, *Alauda arvensis*, opholdt sig i Flokke i hele Landet. Ca. 20 Bjerglærker, *Eremophila alpestris flava*, blev truffet paa en tør Mark paa Sjællands Odde 2. December (V. HALLUND), 3 Stk. ved Kongelunden 21. Februar (C. E. GEDE) og 3 Stk. paa Saltholm 25. Marts (WILL. SAXTORF). Ringduer, *Columba palumbus*, blev set mange Steder, men ikke i saa stort Tal som 1935—1936. Blishøns, *Fulica atra*, laa mange Steder i Havbugter, Fjorde og Søer (Flere Tusinde ved Bognæs, BØRGE HANSEN. 10—20 000 i Dybsø Fjord, A. VALENTINER).

Kulden i Januar var meget haard for Fuglene. Lærkerne bjærgede dog Livet, fordi Sneen faldt under Østenstorm, saa at mange Pløjemarken og Græsbakker stod nøgne. Ind mellem de meterhøje Driver kunde da de forkomne, tavse Smaafugle opsøge deres Ukrudtsfrø og Græsfrø. Næppe havde vi faaet Tøvejr, førend de forsøgte at synge, kortere eller længere Tid midt paa Dagen, i Jylland paa selve Kyndelmissedagen, paa Øerne nogle Dage senere, 6.—7. Februar. Mange andre Smaafugle døde dog.

Bogfinker, *Fringilla coelebs*, og Kvækere, *Fringilla montifringilla*, blev sendt til Udstopning flere Steder. Sjaggere, *Turdus pilaris*, omkom i særlig stor Mængde, og blev fundet i stærkt afmagret Tilstand i alle Egne af Landet. En ♂ fra Skanør vejede 52 g, medens Gennemsnitsvægten er ca. 120 g. Alvorligst saa man Fuglenes Lidelser ved Blaavands Huk. 12. Januar

ankom flere Hundrede Stære sammen med Lærker, Bogfin-
ker, Tornirisker, *Carduelis cannabina*, Svensker, *Chloris
chloris*, og Kvækere. Desuden iagttoges store Flokke af Viber,
Vanellus vanellus, med Hjejler, *Charadrius apricarius*, samt
spredte Skovsnepper, *Scolopax rusticola*. Trods Fodring døde
op mod 500 Fugle. [Sml. ogsaa V. STUHR's foranstaaende Be-
retning (Red.)]. Disse Fuglearter følte sig drevet af Kulden
til at trække mod Sydvest, bort fra Danmark, men de er blevet
standset af Havet, og paa tilsvarende Maade ankom der til
mange Landsdele forskellige Fugle nordfra, først og frem-
mest Sjaggere, men ogsaa Blaa Kærhøg, *Circus cyaneus*,
Vintermusevaage, *Buteo lagopus*, Musevaage, *Buteo buteo*,
og Dykænder. Der døde i denne Periode af Landfugle: Muse-
vaage, Spurvehøg, Taarnfalk, Skovhornugle, Natugle,
Slørugle (2 i Højereggen, vistnok 2 ved Toftlund, 3 paa Fyn)
og enkelte Ringduer (Tavlov). Af Fugle, knyttet til Vand,
kan nævnes: Adskillige Stokænder, *Anas platyrhyncha*, og
Krikænder, *Anas crecca*, Spidsand, *Anas acuta* (gammel ♂
Møn, 1 Odense), Troldand, *Nyroca juligula* (Nordborg 3.
Februar), Lille Skallesluger, *Mergus albellus* (Skelskør,
Amager), men som Helhed synes Dykænderne at have klaret
sig, Svømmeænderne mindre godt. Blishøns, *Fulica atra*, om-
kom i Hundredvis paa Vordingborgeggen, Karrebæksminde
og andre Steder, i ringe Antal paa Furesøen, Korsør o. a. St.
Rørhøns, *Gallinula chloropus*, fandtes enkeltvis talrige Steder,
og ikke faa ved Gredstedbro, hvor 50 Individer samledes ved
en Foderplads i en Have ned mod Kongeaaen. Dværglappedy-
kker, *Podiceps ruficollis*, indsendtes fra Gilleleje, og 1 dødt
Individ fandtes senere opskyllet paa Fanø Strand, uden at man
dog kan sige, at det netop er Kulden, som har dræbt det.
Det samme gælder 2 Sorthalsede Lappedykkere, *Podiceps
nigricollis*, paa Fanø Strand og 1 paa Vilslev Strand; endvidere
2 Nordiske Lappedykkere, *Podiceps auritus*, 1 ved Falsters
Kyst 12. Januar (Konservator O. NIELSEN) og 1 ved Konge-
lunden (WILL. SAXTORF). 3 unge Knopsvaner, *Cygnus olor*,
fandtes døde henholdsvis paa Avedøre Strand, paa Saltholm og
ved Falsterbo, ret rimeligt paa Grund af Kulden. 1 Smaa-
bekkasin, *Limnocyptes minimus*, indsendtes fra Østsjælland;
1 Strandskade, *Haematopus ostralegus*, fra Esbjerg. 1 Vibe,

Vanellus vanellus, fra Hurup; dernæst 5 Isfugle, *Alcedo atthis ispida*, 3 fra Jylland, 2 fra Falster.

Paa Vesløs Møllegaard i Thy har en Stork, *Ciconia ciconia*, overvintret i sin Rede paa en afsavet Pil. Den var alene i Reden hver Vinter fra 1931 til 1937. Den var i Stand til at klare sig uden Hjælp fra Mennesker, selv om man gerne vilde fodre den, og man byggede den et Vindskjul ved Reden af Sækkelærred. Den havde i 1935 3 Unger, i 1936 4 Unger. I denne Vinter holdt den ud i den meget haarde Kulde lige indtil omkring 1. Februar 1937. Siden da har ingen set den, og man mener, at den er død (M. WINTHER, Vesløs). — — Paa Gjedved Mølle (ogsaa kaldet Tingstedholm Mølle) havde man siden Efteraaret 1927 en overvintrende Stork, ♂, som fik sin (anden?) Mage til at forblive med sig i Vintrene 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, men i den paafølgende Vinter (15. Januar 1935) forsvandt ♀ (sml. D. O. F. T., XXIX, 1935, p. 116—117, ff.). I de forløbne to Somre har ♂ paany faaet sig en Mage, og 3 Unger er udklækket i 1935, 4 i 1936. I denne Vinter er den mærkelige ♂ død; det mener Beboerne (FRU NANNY RASMUSSEN), idet de aldrig ser den mere¹.

Atter i Februar maatte nogle Fugle falde for Kulden, nogle vel nok fordi de havde tabt Modstandskraften i Januar-kulden. Baade Blishøns, 1 Fasanhane og 1 Hvid Vipstjert, *Motacilla alba* (Gilleleje 23. Februar), blev bragt til Udstopning. Fra Blaavand fortælles der atter om stor Sammenstimlen af Fugle. Der var denne Gang, midt i Februar, 2—3000 Sjaggere, mange Vindrosler, *Turdus iliacus*, Svensker, *Chloris chloris*, Kvækere, Bogfinker, enkelte Solsorter, *Turdus merula*, Bruneller, *Prunella modularis*, Rødhalse, Lærker, Skovspurve, *Passer montanus*, Graakrager og Sortkrager, 1 Blishøne laa død, Skovsnepper og Horsegøg, *Capella gallinago*, blev set. (Sml. V. STUHR's foranstaaende Beretning).

Paa denne Tid, i Februar, var det dog mildt nok til et ikke

¹ Fra Tyskland og Ungarn kendes enkelte Tilfælde, hvor en Stork eller et Storkepar gennem flere Aar har overvintret, idet de stadig havde Tilhold paa deres Rede. Det er en overordentlig mærkelig Ting, at Trækdriften saaledes helt kan forsvinde hos enkelte Individier, og maaske kan det overraskende heri til en vis Grad sammenstilles med det forunderlige i selve Trækdriftens lovfaste Virken.

ringe Foraarstræk. I Lovns (ved Limfjorden) saas Stærene ved deres Kasser allerede 7. Februar, mange Steder paa Sjælland 13. Februar og nogle Dage senere. Lærker fløj paa Træk mod Nordøst hele Formiddagen 18. Februar ved Fuglebjerg, Sydsjælland; endvidere saas 1 Vandrefalk, *Falco peregrinus*, og flyvende mod Nordøst, muligvis ogsaa paa Træk, saas nogle Alliker, *Coleus monedula*, og 3 Vildgæs (vel Sædgæs); de følgende Dage iagttoges ringe Lærketræk.

24.—25. Februar kom til København og Fuglebjerg store Flokke (10—90 Stk.) Silkehaler, *Bombycilla garrulus*, men disse forsvandt næsten alle inden 6. Marts; enkelte blev truffet ved og i København indtil 23. Marts. Man skulde i disse Dage tro, at det var Tilbagerejse, hvorimod de store Flokke var paa Sydtræk, fordrevne af Kulde i nordligere Egne. Som Forløbere eller som helt selvstændigt Træk noteres: 6 ved Ryvangen 17. December, 5 ved Ryvangen 16. Januar og 8 paa Assistentens Kirkegaard 16. og 17. Februar.

I Marts Maaned tog Vinteren gentagne Gange saaledes fat paany, at Fuglene led stor Nød og nogle døde. 1 Blishøne og 1 Spidsand fandtes ved Skelskør 10. Marts, 1 Lærke ved Silkeborg 2. Marts, 1 Misteldrossel, *Turdus viscivorus*, 16. Marts, og 2 Sjaggere, Skanör. Der var nu flere og flere Foraars-Trækfugle blandet ind imellem den egentlige Mængde af Vintergæster, som nu syntes at staa paa et almindeligt Antal i Modsætning til den første Halvdel af Vinteren. Sangsvaner, *Cygnus cygnus*, og Knopsvaner, *Cygnus olor*, blev set i meget stort Tal (Øresund, Limfjorden, Skagen, Frederikshavn, Sydsjælland, Tipperne). Allerede i første Vinterdel var der nogle (Tissø [vist lutter Sangsvaner] 25 Stk. 26. December, 1 ved Ribe 18. Oktober), og særlig sent blev de set trækkende: 13. April ved Skagen; 19. April saas 100 i Flok mod Øst ved Løgstør, 17. April bemærkedes 27 i Flok mod Øst ved Frederikshavn og samme Dag et ganske lignende Tal over Læsø. 140 Sangsvaner laa endnu 20. April i Søen ved Silfåkra nær Krankesjön (G. Nordqvist), 1 ung i Kävlingeån 24. April. — — »Svanerne har Sne i Halen« siger et gammelt Ord, og det har i Aar vist sig at staa ved Magt. De andre Spaadomme om Fuglene og Vejret synes ikke at have slaaet til.